

Sygn. akt I C 1948/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Andrzej Żelazowski

Protokolant: st. prot. Anna Żarczyńska-Ziobro

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014 r. w Krakowie

sprawy z powództwa **I. J.**

przeciwko (...) **S.A. w O.**

o zapłatę i ustalenie

I. oddała powództwo;

II. nieuiszczonymi kosztami sądowymi, od których powód I. J. był zwolniony obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IC 1948/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 czerwca 2014 r.

Powód I. J. domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych W. K. (1), A. K. oraz (...) S.A. w O. kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę spowodowaną wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 15 października 2007 r. w O. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, kwoty 57.812,45 zł tytułem naprawienia szkody wyrządzonej powodowi, wynikającej z wypadku wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, renty w kwocie 500 zł miesięcznie poczynając od dnia wniesienia pozwu, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w jej płatności z tytułu częściowej utraty zdolności zarobkowych przez powoda, zwiększenia się jego potrzeb i zmniejszenia widoków na przyszłość w związku z wypadkiem oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanych za dalsze, mogące wystąpić w przyszłości skutki wypadku.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) Spółka Akcyjna w O. na Wydziale (...) od 21 stycznia 1984 r. jako operator maszyn i urządzeń – ustawiacz. Pozwani W. K. (1) i A. K. także zatrudnieni byli w przedmiotowej fabryce w dniu wypadku. W dniu 15 października 2007 r. powód na polecenie pozwanego W. K. (1) przystąpił do dokręcania śrub mocujących zrywacz do dolnej części wykrojnika w prasie mimośrodowej LEN (...), które poluzowały się podczas pracy wykonywanej przez innego pracownika. Pozwany W. K. (1) widząc, iż powód rozpoczyna pracę kazał mu zaczekać aż wyłączy prasę z zasilania, po czym wyłączył wyłącznik główny w szafie sterowniczej, pozostawiając włączony wyłącznik umożliwiający pracę prasy w trybie skokowym, który powodował iż prasa była w ruchu przez około 30 sekund od wyłączenia zasilania silnika. Powód widząc, że pozwany wyłączył zasilanie w szafie sterowniczej przystąpił do przykręcania śruby. Po założeniu klucza nasadowego ześliznęła mu się prawa dłoń z klucza i stracił równowagę, chwytając się lewą dłonią za dół narzędzia i wówczas zadziałała prasa, w wyniku czego powód doznał całkowitej amputacji zmiążdzeniowej śródreczęca lewego na wysokości stawów śródrečno-

palcowych, amputacji połowy kciuka lewego i martwicy części replantowanych. Pomimo leczenia szpitalnego nie zdołano uratować palców II do V oraz kciuka w połowie części dłoni lewej powoda.

Pozwany W. K. (1), jako bezpośredni przełożony powoda, w trakcie zdarzenia nie sprawował w sposób prawidłowy nadzoru nad wykonaniem przez powoda zleconej mu pracy, bowiem nie wstrzymał skutecznie wykonania przez powoda zleconych mu czynności do czasu trwałego wyłączenia maszyny.

Kontrola Państwowej Inspekcji Pracy wykazała, iż w chwili wypadku sterowanie prasy mimośrodowej funkcjonowało niezgodnie z dokumentacją techniczną – ruchową urządzenia. Ponadto stwierdzono brak osłon pomiędzy matrycą a stemplem oraz fakt, iż przycisk (...) na pulpicie sterowniczym był koloru zielonego. Po wypadku PIP nakazała wstrzymanie eksploatacji prasy, na której doszło do wypadku. Do kompetencji pozwanego A. K., jako szefa produkcji, należało zadbanie, aby opisana prasa mimośrodowa była dostosowana do minimalnych wymagań dotyczących maszyn, określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 30 października 2002 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy. Powód nadto w okresie od dnia 14 lipca 2007 r. do dnia wypadku nie posiadał aktualnego szkolenia okresowego w zakresie BHP. Obowiązek nadzoru nad przeprowadzaniem takich szkoleń dla pracowników w spółce (...) S.A. spoczywał w okresie od 3 września 2007 r. na szefie produkcji, tj. na pozwanym A. K., który w przypadku braku stosownych szkoleń miał obowiązek niedopuszczenia powoda do pracy.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 27 czerwca 2008 r., sygn. akt IV P 172/07, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 18 listopada 2008 r., sygn. akt VI Pa 373/08, ustalono, że pokrzywdzony I. J. uległ wypadkowi przy pracy. Ponadto sprostowany został protokół z dnia 10 grudnia 2007 r. nr 8A/2007 r., dot. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy w ten sposób, iż nie stwierdzono aby przyczyną wypadku było zawinione zachowanie pokrzywdzonego.

Pozwani W. K. (1) i A. K. zostali uznani za winnych niedopełnienia obowiązków jakie na nich ciążyły, narażenia powoda na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, skutkujące spowodowaniem u powoda obrażeń ciała w postaci innego ciężkiego kalectwa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i prawomocnie skazani wyrokiem Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 06 lipca 2012 r., sygn. akt II K 226/11.

Powód wskazał nadto, że dochodzi roszczeń związanych z czynem, którego dopuścili się pozwani będący pracownikami (...) S.A. w O. na terenie jej zakładu pracy. Na pracodawcy ciążył obowiązek dostarczenia pracownikowi sprawnych technicznie środków produkcji i takie zorganizowanie pracy, aby była ona bezpieczna.

Na dochodzone przez powoda roszczenie z tytułu odszkodowania składa się kwota 1.148,95 zł, która stanowi zwrot poniesionych przez powoda kosztów leczenia oraz kwota 56.663,50 zł z tytułu kosztów wykonania protezy. Powód wskazał również, że renty miesięcznej w kwocie 500,00 zł domaga się z tytułu częściowej utraty zdolności do pracy oraz zwiększonych potrzeb związanych z leczeniem i rehabilitacją. Kwota ta odpowiada różnicy pomiędzy miesięcznym wynagrodzeniem, jakie mógłby otrzymywać powód gdyby nie fakt utraty zdolności do pracy oraz kwotą aktualnie pobieranej przez niego renty z tytułu wypadku przy pracy.

Postępowanie w stosunku do pozwanych W. K. (1) i A. K. zostało umorzone postanowieniem z dnia 12 czerwca 2012 r. wobec zawarcia przez nich ugody z powodem.

Strona pozwana O. Fabryka (...) S.A.” w O. wniosła o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu. Wskazała, iż powód przyczynił się do powstania szkody bowiem widząc, że jeden z pozwanych wyłączył zasilanie w szafie sterowniczej przystąpił bez konsultacji z którymkolwiek z pozwanych do przykręcania śruby, natomiast pozwany W. K. kazał poczekać powodowi aż prasa zostanie wyłączona. Pozwany zarzucił nadto, że do wyrządzenia powodowi szkody doszło z winy umyślnej W. K. (1) i A. K., a w razie wyrządzenia przez pracownika szkody innemu pracownikowi z winy umyślnej nie znajduje zastosowania art. 120 k.p., wobec czego strona pozwana nie odpowiada w jakimkolwiek stopniu

za zaistniałe zdarzenie. Strona pozwana zakwestionowała także wysokość dochodzonych przez powoda roszczeń zarzucając, iż są one wygórowane.

Bezsporne między stronami były następujące okoliczności:

Powód był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Fabryce (...) S.A. w O.. W dniu 15 października 2007 r. powód na polecenie pozwanego W. K. (1) przystąpił do usunięcia usterki maszyny – prasy mimośrodowej (...) 40A o nr (...), poprzez dokręcenie poluzowanych śrub mocujących zrywacz wykrojnika. Podczas wykonywania pracy powód stracił równowagę. Doszło wówczas do przypadkowego włączenia stempla prasy i powód uległ wypadkowi przy pracy, na skutek którego doznał amputacji części lewej dłoni.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 27 czerwca 2008 r. Sądu Rejonowego w Olkuszu, sygn. akt IVP 172/07, sprostowano protokół z dnia 10 grudnia 2007 r. nr 8A/2007 r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy w ten sposób, iż wykreślono z niego zapis strony pozwanej, iż powód jako poszkodowany przyczynił się do zaistnienia wypadku (vide: dokumentacja powypadkowa – protokół z dnia 10 grudnia 2007 r. nr 8A/2007 r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, k. 7-13 akt sygn. IV P 172/07, sprostowany wyrokiem z dnia 27 czerwca 2008 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Olkuszu, Wydział IV Pracy, sygn. akt IVP 172/07, wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w Olkuszu, Wydział IV Pracy, w sprawie sygn. akt IV P 172/07, k. 128, wyrok z dnia 18 listopada 2008 r. wydany przez Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział VI Pracy, sygn. akt VI Pa 373/08, k. 161, protokół (...) k. 14-18 akt sygn. IV P 172/07, protokół kontroli Okręgowego Inspektoratu Pracy w K. – Oddział w N. nr rej. (...) - (...) - (...), k. 211-216 i k. 217-222).

Kontrola przeprowadzona w (...) S.A. w O. przez Państwową Inspekcję Pracy nr rej. (...) - (...) - (...) wykazała, iż prasa, na której doszło do wypadku posiada pewne wady konstrukcyjne, m. in. między matrycą a stemplem wykrojnika znajduje się wolna przestrzeń o prześwicie ok. 4 cm nie zabezpieczona osłoną przed włożeniem dłoni przez pracownika, pulpit sterowniczy maszyny posiada niewłaściwe barwy przycisków i niewłaściwy kształt niezabezpieczający należycie przed przypadkowym uruchomieniem prasy, możliwe jest opuszczenie stempla prasy, które winno następować po jednoczesnym naciśnięciu dwóch przycisków sterujących, po naciśnięciu jednego z przycisków sterujących, zlokalizowanego po lewej stronie pulpitu sterowniczego i znajdującego się bliżej prasy, co wynikało z niewłaściwego podłączenia i możliwe w związku z tym było przypadkowe opuszczenie stempla prasy w chwili utraty równowagi przez powoda (vide: protokół kontroli nr rej. (...) - (...) - (...), k. 211-216).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 6 lipca 2012 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Olkuszu Wydział II Karny, sygn. akt IIK 226/11, uznano W. K. (1) winnym tego, że w dniu 15 października 2007 r. w O., woj. (...), jako mistrz Oddziału Tłoczni i Zlewów Nierdzewnych w (...) S.A. z siedzibą w O., będąc odpowiedzialny za bezpieczeństwo i higienę pracy, nie dopełnił wynikających stąd obowiązków, przez to, że zlecił pokrzywdzonemu pracownikowi I. J. pracę polegającą na usunięciu usterki na maszynie – prasie mimośrodowej (...) 40A o nr (...), poprzez dokręcenie poluzowanych śrub mocujących zrywacz wykrojnika i dopuścił pokrzywdzonego pracownika do wykonywania zleconej pracy na opisanej maszynie będącej w ruchu, przy czym nieprawidłowo nadzorując nie wstrzymał zleconej pracy do czasu trwałego wyłączenia maszyny, przez co naraził pokrzywdzonego pracownika I. J. na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a skutkiem tych naruszeń było nieumyślne spowodowanie u pokrzywdzonego pracownika I. J. obrażeń ciała w postaci innego ciężkiego kalectwa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k., czym wyczerpał znamiona występku z art. 220 § 1 k.k. i art. 156 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 156 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 2 lata, oraz karę grzywny 60 stawek dziennych po 20 zł każda. Tym samym wyrokiem A. K. uznano za winnego tego, że w okresie od dnia 3 września 2007 r. do dnia 15 października 2007 r. w O., jako szef produkcji w (...) S.A. w O., będąc odpowiedzialny za bezpieczeństwo i higienę pracy, nie dopełnił wynikających stąd obowiązków przez to, że nie zapewnił dostosowania maszyny – prasy mimośrodowej (...) 40A o nr (...), na której doszło w dniu 15 października 2007 r. do wypadku, do minimalnych wymagań dotyczących maszyn, określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 30 października 2002 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy (Dz. U. z 2002 r., Nr 191, poz. 1596, ze zm.), a nadto nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad przeprowadzeniem szkoleń w zakresie

bezpieczeństwa i higieny pracy dla pokrzywdzonego pracownika I. J., przez co naraził pokrzywdzonego pracownika I. J. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia bądź ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, czym wyczerpał znamiona występku z art. 220 § 1 k.k. i za to wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 2 lata (vide: wyrok z dnia 6 lipca 2012 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Olkuszu, Wydział II Karny, w sprawie o sygn. akt II K 226/11, k. 13-15)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2009 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Olkuszu, Wydział II Karny, sygn. akt II W63/09, W. K. (1) został uznany za winnego tego, że jako mistrz Oddziału (...) S.A. w dniu 15.10.2007 r. nie zapewnił oznakowania tablicą informacyjną prasy mimośrodowej (...) 40A o numerze inwentarzowym 421 000 44 po uzyskaniu informacji od pracownicy T. L. o dostrzeżonych przez nią niesprawnościach tej prasy oraz dopuścił do wykonywania czynności naprawczych tej prasy pracownika I. J., który doznał ciężkiego wypadku przy pracy, czym wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 283 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (t.j. Dz. U. z 1998 r, nr 21, poz. 94 ze zm.) w zw. z art. 212 pkt 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy i w zw. z § 58 ust 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (t.j. Dz.U. z 2003 r., nr 169, poz. 1650 ze zm.) i za to wymierzono mu grzywnę w wysokości 1.000 zł (vide: wyrok z dnia 5 sierpnia 2009 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Olkuszu, Wydział II Karny, sygn. akt II W 63/09, k. 43 – 44, utrzymany w mocy wyrokiem z dnia 13 października 2009 r. Sądu Okręgowego w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy, Sekcja ds. Grodzkich, sygn. akt IV 1 Waz 380/09. k. 44 – 45).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 120 §1 k.p. w razie wyrządzenia przez pracownika przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych szkody osobie trzeciej zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca. Przez osobę trzecią w rozumieniu art. 120 §1 k.p. należy także rozumieć innego pracownika zatrudnionego przez tego samego pracodawcę.

Warunkiem koniecznym dla ponoszenia przez pracodawcę odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez pracownika osobie trzeciej (na zasadzie art. 120 §1 k.p.) jest wina nieumyślna sprawcy szkody. Zasadniczo w doktrynie i orzecznictwie panuje zgodność co do tego, że umyślne wyrządzenie osobie trzeciej szkody powoduje, że to pracownik-sprawca ponosi wobec niej odpowiedzialność i to na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym. Oznacza to, że w takiej sytuacji odpowiedzialność pracodawcy zostaje wyłączona i ponosi ją wyłącznie pracownik jako sprawca szkody. Artykuł 120 §1 k.p. powinien mieć zastosowanie jedynie w sytuacji gdy pracownikowi-sprawcy szkody można przypisać działanie w warunkach winy nieumyślnej. Z ochrony przewidzianej w tym przepisie nie powinien bowiem korzystać pracownik, który umyślnie wyrządził szkodę osobie trzeciej (tak M. Gersdorf, K. Rączka, M. Rączkowski (red.), Kodeks pracy. Komentarz, Warszawa 2010, s. 619-620; Kodeks pracy, komentarz, red. dr Krzysztof Walczak, Wydawnictwo C.H. Beck, rok wydania 2014 r., Wydanie 12). Art. 120 k.p. stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisów prawa cywilnego, a w szczególności art. 429 i art. 430 k.c., tworząc w ten sposób autonomiczną podstawę odpowiedzialności pracodawcy za szkody wyrządzone przez pracownika osobie trzeciej z winy nieumyślnej.

W niniejszej sprawie w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Olkuszu Wydział II Karny z dnia 06 lipca 2012 r., sygn. akt IIK 226/11, zapadłym w wyniku postępowania karnego, które toczyło się w związku z wypadkiem, zostało przesądzone, iż pozwani W. K. (1) i A. K., będący także pracownikami, z winy umyślnej dopuścili się przestępstwa polegającego na niedopełnieniu obowiązków w zakresie nadzoru oraz BHP oraz, że wypadek, któremu uległ powód był skutkiem powołanego niedopełnienia obowiązków przez pozwanych. Sąd w niniejszej sprawie, stosownie do art. 11 k.p.c., związany jest ustaleniami wynikającymi z powołanego wyroku. Jeśli zaś szkoda wyrządzona przez pracownika osobie trzeciej wyrządzona została z winy umyślnej, wyłącza to odpowiedzialność pracodawcy za tę szkodę (uregulowaną w art. 120 k.p.).

Zdaniem Sądu strona pozwana mogłaby ponosić odpowiedzialność za doznaną przez powoda szkodę stosownie do art. 429 lub art. 430 k.c. gdyby w sprawie miało miejsce jakieś inne działanie lub zaniechanie (poza wyrządzeniem

szkody przez pracowników) zakładu pracy, który sprawiałoby, że zasadnym byłoby stwierdzenie jego przyczynienia się do powstania szkody, jednak analiza materiału dowodowego nie wskazuje na przyczynienie się zakładu pracy do powstania szkody. W każdym razie powód, na którym stosownie do art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazał aby przyczyna wypadku wynikała także z działań lub zaniechań strony pozwanej jako zakładu pracy.

Kontrola przeprowadzona w zakładzie pracy przez Państwową Inspekcję Pracy nr rej. (...) - (...) - (...) wykazała, iż prasa, na której doszło do wypadku posiada wady konstrukcyjne m. in. między matrycą a stemplem wykrojnika znajduje się wolna przestrzeń o prześwicie ok. 4 cm nie zabezpieczona przed włożeniem dłoni przez pracownika, pulpit sterowniczy maszyny posiada niewłaściwe barwy przycisków i niewłaściwy kształt, możliwe jest opuszczenie stempla prasy, które winno następować po jednoczesnym naciśnięciu dwóch przycisków sterujących, po naciśnięciu jednego z przycisków sterujących, zlokalizowanego po lewej stronie pulpitu sterowniczego i znajdującego się bliżej prasy, co wynikało z niewłaściwego podłączenia i możliwe w związku z tym było przypadkowe opuszczenie stempla prasy w chwili utraty równowagi przez powoda.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 03.04.2013 r., sygn. akt IV Ka 93/13, zapadłego na skutek apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 06.07.2012 r., sygn. akt IIK 226/11, wskazano, że stan techniczny maszyn był w zakresie obowiązków W. K. (1). Prasa winna być włączana przy uruchomieniu dwóch przycisków naraz tymczasem można było ją uruchomić przy pomocy jednego przycisku, o czym pozwany W. K. wiedział. Nieprawidłowo funkcjonowały mechanizmy umożliwiające zatrzymanie maszyny. Przy skokowym trybie pracy i wyłączonym włączniku głównym (ustawionym w pozycji 0) możliwe było do 30 sekund od wyłączenia zasilania maszyny uruchomienie roboczego suwaka pracy jednym (lewym) przyciskiem bez konieczności użycia drugiego. Prasa nie posiadała układu sterowania przeznaczonego do całkowitego i bezpiecznego zatrzymania maszyny, który miałby pierwszeństwo przed układem sterowania przeznaczonym do jej uruchomienia, nie posiadała też urządzeń do jej awaryjnego zatrzymania oraz urządzeń zabezpieczających (osłon) niebezpieczną przestrzeń pomiędzy stemplem a matrycą wykrojnika. Powód nie został nadto zapoznany z dokumentacją techniczno-ruchową prasy, nie sporządził zgodnej z zasadami BHP instrukcji bezpiecznej obsługi maszyny i nie zapoznano z nią powoda. W dniu 15.10.2007 r. I. J. przystąpił do przykręcania drgającego elementu narzędzia, tzw. zrywacza bez upewnienia się czy maszyna została wyłączona. Prace nadzorował pozwany W. K. i dopuścił do wykonywania pracy gdy maszyna była w ruchu podczas, gdy stosownie do art. 212 k.p. oraz §60 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26.09.1997 r. w sprawie ogólnych przepisów BHP winien był upewnić się, że maszyna jest wyłączona. Prasa nie spełniała wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy (Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30.10.2002 r. w sprawie minimalnych wymagań BHP w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy). Powodowało to, że osoby je obsługujące były narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w bardzo wysokim stopniu. Pomędzy tymi naruszeniami a skutkiem wystąpił związek przyczynowy.

Dotyczy to także działań pozwanego A. K., który zatrudniony był w firmie (...) S.A. na stanowisku szefa produkcji co oznacza, że zgodnie z przepisami prawa pracy był osobą kierującą pracownikami, co związane było z obowiązkami wynikającymi z art. 212 k.p. do organizowania stanowisk pracy zgodnie z zasadami BHP, nadzoru nad przestrzeganiem przepisów BHP, systematycznego szkolenia pracowników oraz nadzoru nad stosowaniem urządzeń takich jak powołana prasa.

Wziąwszy pod uwagę, iż postępowanie w stosunku do pozwanych W. K. (1) oraz A. K. zostało umorzone (na zasadzie art. 355 § 1 k.p.c. wobec zawarcia przez nich ugody z powodem), sąd powództwo oddalił z przyczyn opisanych powyżej.

Ponieważ powództwo podlegało oddaleniu już tylko z powołanych przyczyn, zbędnym było przeprowadzanie postępowania dowodowego co do pozostałych wywodzonych przez strony okoliczności (art. 217 §3 k.p.c.). Z tych przyczyn zbędne także było odnoszenie się do pozostałych podnoszonych przez strony twierdzeń i zarzutów.

O nieuiszczonych kosztach sądowych, od których uiszczenia powód był zwolniony, orzekł Sąd na zasadzie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jednol. Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594).